

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
(повне найменування закладу вищої освіти)
Факультет архітектури, будівництва та декоративно-прикладного мистецтва
(назва факультету/навчально-наукового інституту)
Кафедра декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва
(назва кафедри, що забезпечує викладання)

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан факультету

Свгенія НОВАК

2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

МУЗЕЙНО-ЕТНОГРАФІЧНА ПРАКТИКА

(назва навчальної дисципліни)

обов'язкова

Освітньо-професійна програма Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація

Спеціальність Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація

Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Факультет архітектури, будівництва та декоративно-прикладного мистецтва

Мова навчання українська

Чернівці_ 2025 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Музейно-етнографічна практика» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»

Розробник (ки): Жаворонкова Мирослава Іллівна, завкафедрою декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва, доцент, засл. майс. нар. творч. Укр.

(П.І.Б. авторів, посада, науковий ступінь, вчене звання)

Викладач (чі), Жаворонкова Мирослава Іллівна, завкафедрою декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва, доцент, засл. майс. нар. творч. Укр.

(П.І.Б. викладача (ів), посада, науковий ступінь, вчене звання)

Погоджено з гарантом ОП **Наталія ГАТЕЖ**

Затверджено на засіданні кафедри декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва

Протокол No 2 від «22» серпня 2025 року

Завідувач кафедри **Мирослава ЖАВОРОНКОВА**

Схвалено методичною радою факультету АБДПМ

Протокол No 1 від «25» серпня 2025 року

Голова методичної ради **Оксана ГАЛУНКА**

Пояснювальна записка

Музейно-етнографічна практика є обов'язковою складовою навчального процесу і одним з етапів підготовки студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, як художників прикладного та образотворчого характеру.

Метою практики є одержання теоретичних знань, професійних умінь і навичок дослідження та вивчення кращих зразків народної матеріальної культури, вивчення методики системного аналізу музейного експоната, формування навичок графічних та живописних замальовок традиційного комплексу одягу та його компонентів. Музейно-етнографічна практика є частиною навчального процесу і проводиться в кінці 2 семестру I курсу. Практика проходить у фондах музеїв: Чернівці, Вижниця, Путила, Шепіт та польових умовах районів Вижницького, Чернівецького, Дністровського та інших областей з відомими осередками народної творчості.

На музейно-етнографічній практиці студент зобов'язаний проводити роботи, пов'язані з дослідною і включитись у громадську і організаційну роботу в колективі, ознайомившись з діяльністю баз-музеїв, надати допомогу в їх роботі, наприклад, в оформленні наочних матеріалів експозиції, проведенні бесід, брати участь у польових експедиціях зі збору матеріалів.

При проходженні практики студенти зобов'язані:

- повністю виконувати завдання, передбачені практикою,
- дотримуватися діючим в музеях правилам внутрішнього розпорядку,
- нести відповідальність за збереження натурних експонатів.

Основні завдання музейно-етнографічної практики

1. Вивчення художніх особливостей творів народної матеріальної культури конкретного регіону, осередку.
2. Вивчення конструкції об'єкта матеріальної культури, і технології виготовлення народного одягу, народних меблів.
3. Отримання навичок володіння різноманітними графічними матеріалами і техніками їх використання при виконанні замальовок, копій предметів народного вжитку.

Компетентності та програмні результати навчання згідно ОП.

У процесі вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти має набути таких компетентностей та програмних результатів: Інтегральна компетентність (ІК) Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі образотворчого мистецтва, декоративного мистецтва, реставрації творів мистецтва або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій, положень і методів та характеризується певною невизначеністю умов

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2. Здатність зберігати і примножувати культурно-мистецькі, екологічні, моральні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 10. Навички міжособистісної взаємодії.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)

СК 3. Здатність формулювати цілі особистісного і професійного розвитку та умови їх досягнення, враховуючи тенденції розвитку галузі професійної діяльності, етапів професійного зростання та індивідуально-особистісних особливостей.

СК 10. Здатність усвідомлювати важливість виконання своєї частини роботи в команді; визначати пріоритети професійної діяльності.

СК 11. Здатність проводити сучасне мистецтвознавче дослідження з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Програмні результати навчання

ПРН 2. Виявляти сучасні знання і розуміння предметної галузі та сфери професійної діяльності, застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ПРН 3. Формувати різні типи документів професійного спрямування згідно з вимогами культури усного і писемного мовлення.

ПРН 5. Аналізувати та обробляти інформацію з різних джерел.

ПРН 9. Застосовувати знання з історії мистецтв у професійній діяльності, впроваджувати український та зарубіжний мистецький досвід.

ПРН 13. Застосовувати сучасне програмне забезпечення у професійній діяльності (за спеціалізаціями).

ПРН 16. Розуміти вагому роль українських етномистецьких традицій у стильових рішеннях творів декоративного та сучасного візуального мистецтва.

У результаті проходження практики студенти повинні:

знати – принципи композиційної побудови окремих одягових виробів, комплексів традиційного одягу конкретних етнографічних регіонів України;

вміти – виконувати точні копії комплексу одягу та його замальовувати засобами рисунку, живопису, композиції, вміти дослідити будь-яке джерело творчості з метою використання його композиційних ознак в наступній дизайнерській практичній діяльності.

Опис навчальної дисципліни. Загальна інформація

Форма навчання	Рік зпідготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекцій	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	2025-2026	2	4	120	-	-	-	-	120	-	екзамен

Структура змісту навчальної дисципліни

Назва змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Денна форма			
	Усього	У тому числі		
		л	п	с. р.
1	2	3	4	5
Змістовий модуль 1. Художній аналіз об'єкта, який досліджується.				
Тема 1. Вступ (проблема дослідження). Ознайомлення зі змістом, завданням етнографічної практики. Методичні вимоги до проведення замальовок. Вивчення діяльності бази-музею. Техніка безпеки під час роботи в музеї.	15			
Тема 2. Знайомство з колекціями народного українського одягу, виробів народного вжитку і вибір експонату для дослідження, аналізу, копіювання (ознайомлення з замальовками творчого доробку майстрів). Екскурсія, огляд.	40			
Тема 3. Робота у фондах музею. Створення графічних копій з відібраного екземпляру. Вивчення методики системного аналізу об'єкта. Набуття навичок роботи над графічними замальовками.	40			
Тема 4. Структурно-композиційний графічний аналіз експонатів: <ul style="list-style-type: none"> ● вивчення конструктивних моментів; ● вивчення декору (орнаменту); ● вивчення технік оздоблення; ● оформлення зібраного матеріалу; ● написання звіту. 	23			
Тема 5. Захист музейної-етнографічної практики.	2			
Усього годин	120			

Організація практики

Навчання згідно з графіком практики проводиться протягом двох тижнів і передбачає:

- вивчення діяльності музеїв-баз;
- знайомство з колекціями народного українського одягу, речей ужиткового характеру, вибір кількох зразків для дослідження;
- створення графічних та кольорових копій з відібраних екземплярів; розробку і створення структурно-композиційного графічного аналізу екземплярів, написання анотацій з посиланням на регіональну назву, автора виробу, час виконання;

Знання і навички, одержані в процесі роботи над етнографічними замальовками, використовуватимуться здобувачами освіти при створенні курсових і дипломних проектів.

Екскурсії під час практики.

Під час проходження практики відбуваються екскурсії в історичні музеї, художні мистецькі школи, художні виставки або виставки робіт художників, майстрів та історико-культурних місцях даного району або міста.

Програма музейно-етнографічної практики

1. Знайомство з музеями, екскурсіями, огляди. Історія музею-базиса та його діяльність.
2. Зв'язки музею-базиса з музеями країни.
3. Система збору, збереження і використання експонатів.
4. Аналіз художніх особливостей народного орнаменту.
5. Художній аналіз об'єкту, який досліджується: копіювання та фіксація їх за місцем виготовлення; вивчення конструктивних моментів експонатів; вивчення декору експонату, зокрема особливостей орнаменту.
6. Набуття навичок роботи над графічними замальовками:
 - 8 копій зразків виробу на планшетах заданого розміру (Ф А3);
 - з них одна таблиця-замальовка цілого комплексу народного костюма конкретного регіону, побутові речі, шийно-нагрудні прикраси;

Кожний компонент досліджується та аналізується. До таблиці-копії виконуються додаткові планшети з конструкцією даного конкретного компоненту та елементи оздоблення. До кожної таблиці-копії додається коротка анотація виробу а саме: назва, звідки походить, час виготовлення, матеріал та техніка виготовлення.

7. Захист практики

Методи та освітні технології навчання

У процесі викладання навчальної дисципліни використовуються:

1. Традиційні (Вербально-логічні)

-Метод включеного спостереження: студент не просто оглядає музей, а бере участь у його житті (допомога у фондах, підготовка виставок).

-Метод етнографічного інтерв'ю: спілкування з носіями традицій, майстрами народних ремесел, зберігачами музейних фондів.

-Описовий метод: детальна інвентаризація та паспортизація об'єктів (опис матеріалу, техніки виконання, стану збереженості).

2. Спеціальні мистецько-наукові методи

-Композиційно-художній аналіз: вивчення структури орнаменту, кольористики та символіки народного твору.

-Реконструктивний метод: Створення графічних або матеріальних реконструкцій втрачених фрагментів виробу (актуально для реставраторів).

-Порівняльно-типологічний метод: Порівняння художніх особливостей предметів різних регіонів (наприклад, порівняння кераміки Опішні та Косова).

Освітні технології

1. Проектна технологія (Project-based learning)

-Студенти отримують завдання створити кінцевий продукт за результатами практики: Розробка концепції віртуальної виставки.

-Створення каталогу певної групи експонатів (наприклад, «Традиційний одяг Північної Буковини у фондах музею»).

2. Технологія візуалізації та цифровізації

-Фотограмметрія та 3D-сканування: створення цифрових копій об'ємних артефактів для їх подальшого вивчення або віртуальної реставрації.

-Інфографіка: Створення візуальних схем еволюції певної художньої техніки чи стилю.

3. Технологія «Case-study» (Аналіз конкретних ситуацій)

-Розгляд реальних випадків із музейної практики, наприклад: «Атрибуція предмета з невідомим походженням» або «Розробка плану консервації пошкодженого текстилю».

4. Музейна педагогіка та Storytelling

Методика навчання через розповідь історії предмета. Студент вчиться не просто перераховувати дати, а створювати цікавий наратив навколо експоната, що є важливим для майбутніх кураторів та експозиціонерів.

Система контролю та оцінювання

Види контролю

- *попередній* (на початку практики з'ясовується якість опорних знань)
- *поточний контроль* (обов'язковим є ведення щоденника із чіткою фіксацією проходження практики).

Загальна сума балів за всі виконані завдання, види робіт, передбачені планом практики у кінці змістових модулів становить 60 балів.

- *підсумковий контроль* (максимально – 40 балів) проводиться у формі **екзамену** (звітної конференції)

Форми контролю

– *індивідуальний контроль* (кожен студент отримує своє завдання, яке він повинен виконати без сторонньої допомоги);

– *самоконтроль* (використовується для організації фронтальної роботи і колективного обговорення індивідуально одержаних результатів).

Підведення підсумків практики

Підсумки складання з практики підводяться на засіданні кафедри керівником. Результати складання зекзамену заносяться в екзаменаційну відомість, проставляються в залікові.

Вимоги до звіту

Звіт має відображати всю роботу студента й отримані ним завдання за час виконання етнографічної практики. Він є основним документом, який підсумовує результати дослідження студента, формулює висновки роботи.

Звіт оформляється на стандартних аркушах Ф А3. До звіту додається: щоденник практики.

Критерії оцінювання поточного та підсумкового контролю.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни на підсумковому контролі

Форма проведення – екзамен (підсумкова звітна конференція)

Максимальна кількість балів, отримана студентом за екзамен - 40 балів.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	
	Оцінка (бали)	Пояснення за розширеною шкалою
Відмінно	A (90-100)	відмінно
Добре	B (80-89)	дуже добре
	C (70-79)	добре
Задовільно	D (60-69)	задовільно
	E (50-59)	достатньо
Незадовільно	FX (35-49)	(незадовільно) з можливістю повторного складання
	F (1-34)	(незадовільно) з обов'язковим самостійним повторним опрацюванням освітнього компонента до перескладання

A – «відмінно» – якщо студент набрав 90–100 балів, глибоко і всебічно знає зміст курсу, рекомендовану літературу, наукові першоджерела, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, пов'язує програмовий матеріал із профілем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок.

B, C – «добре» – коли студент набрав 70–89 балів, твердо знає курс і рекомендовану літературу. Добре засвоїв практичні навички, аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування про ті чи інші психологічні феномени, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу.

D, E – «задовільно» – якщо студент набрав 50–69 балів, в основному знає курс, рекомендовану літературу, але непереконливо відповідає, плутає поняття, невпевнено почувається, виконуючи практичні завдання, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутнім фахом.

FX – «незадовільно» з можливістю перескладання – коли студент набрав 35–49 балів, не опанував зміст курсу, вкрай слабо знає загальну літературу курсу, не знає

наукових фактів, визначень, правил та законів. Часто пропускав лекції та практичні заняття.

F – «незадовільно» з обов'язковим повним курсом – якщо студент набрав 1–34 бали, не опанував зміст курсу, не знає загальної літератури курсу, не знає наукових фактів, визначень, правил та законів. Відсутнє загальногуманітарне та наукове мислення, практичними навичками не володіє. Часто пропускав лекції та практичні заняття.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
	Оцінка (бали)	Пояснення за розширеною шкалою
Відмінно	A (90-100)	відмінно
Добре	B (80-89)	дуже добре
	C (70-79)	добре
Задовільно	D (60-69)	задовільно
	E (50-59)	достатньо
Незадовільно	FX (35-49)	(незадовільно) з можливістю повторного складання
	F (1-34)	(незадовільно) з обов'язковим повторним курсом

Оцінка за національною шкалою	Сума балів	Оцінка ECTS	Визначення

Відмінно	90-100	A	На високому рівні виконання всіх етапів навчального завдання, що передбачає використання набутих практичних навиків та вмінь. Грамотне композиційне вирішення графічного аркуша. Самостійний вибір способів виконання роботи. Вміле використання основних графічних засобів, технік поліхромної та чорно-білої графіки під час виконання практичних завдань. Вільне застосування необхідного програмного забезпечення та інструментів при виконанні творчих завдань. Відповідними технічними засобами вираження композиційної єдності завдання. Вдале графічне, тональне та колористичне рішення завдання. Висока акуратність виконання й якісне оформлення роботи.
Добре	70-89	BC	Розкриття змісту завдання та вирішення поставленої проблеми. Виявлення системних знань із дисципліни, успішне виконання практичних завдань. Стійкі практичні навички, але при виконання завдань допущені незначні технічні помилки. Вміння користуватися основними виражальними засобами. Здатність до самостійного опрацювання практичних завдань.
Задовільно	50-69	D	Недостатнє розкриття змісту завдання. Виявлення знань навчального матеріалу на достатньому рівні. Можливі суттєві помилки у виконанні практичних завдань, але студент спроможний виправити їх за допомогою викладача. Невиразність графічної мови виконання завдання. Можливість самостійного виконання роботи. Недостатня охайність виконання роботи.
Незадовільно	35-49	FX	Часткове засвоєння навчального матеріалу, недостатньо сформовані практичні навички та вміння. Невиконання завдань в повному обсязі. Практичні роботи містять суттєві помилки, які потребують подальшого усунення. Відсутність графічної та композиційної виразності завдання. Можливе повторне складання курсу.

Незадовільно	1-34	F	Незасвоєння більшої частини програмового матеріалу. Значні помилки в практичних завданнях. Не володіння відповідними вміннями й навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань. Нездатність до самостійного виконання роботи в матеріалі. Необхідний повторний курс з навчальної дисципліни.
--------------	------	---	--

Зарахування результатів неформальної освіти

Здобувач вищої освіти має право на участь у неформальній/інформальній освіті.

У межах поточного контролю до рейтингу студента можуть зараховуватися додаткові бали за умови наявності у нього сертифікату про результати неформальної/інформальної освіти з проблеми, що відповідає тематиці курсу («Положення про взаємодію формальної та неформальної освіти, визнання результатів навчання (здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти, в системі формальної освіти) у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича»

(<https://www.chnu.edu.ua/media/3aykf41y/polozhennia-pro-vzaiemodiiu-formalnoi-ta-neformalnoi-osvity.pdf>); «Положення про контроль і систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича» (Ч.3, п. 3.6) (https://www.chnu.edu.ua/media/geupxdun/polozhennia-pro-kontrol-i-systemu-otsiniuvannia_2020.pdf). Доступність інформації для учасників освітнього процесу щодо визнання результатів неформальної освіти забезпечується через оприлюднення вище зазначених документів на офіційному сайті ЧНУ (<https://www.chnu.edu.ua/universitytet/normatyvni-dokumenty/>).

Критерії оцінювання неформальної/інформальної освіти студентів

Кількість балів, що зараховується студенту, залежить від обсягу здобутих кредитів та отриманих результатів навчання, однак становить не більше 20% (20 балів) від загальної кількості балів за курс (100 балів за системою ЄКТС). Якщо студент пройшов двогодинний курс та має підтвердження у вигляді сертифікату він, відповідно, може отримати 2 бали, тригодинний – 3 бали тощо. За результативну наукову роботу (написання наукової роботи, тез доповідей, участь у науково-практичних конференціях, участь у роботі гуртка тощо) за профілем цієї дисципліни, за рішенням кафедри відповідно до критеріїв, встановлених програмою навчальної дисципліни, студент може отримати до 12 додаткових (заохочувальних) балів у межах максимальної загальної суми балів – 100.

Рекомендована література

Основна:

1. Вайдахер Ф. *Загальна музеологія*. Посібник / Пер. з нім. Х.: Фоліо, 2018. 632 с. (Фундаментальна праця для розуміння функцій музею).

2. Герінг О. *Музеєзнавство. Вступ до вивчення історії, теорії та практики музейної справи*. Навчальний посібник. К.: Знання, 2021.
3. Етнографія України: Навчальний посібник / За ред. С. А. Макаручука. Львів: Світ, 2022. (Перевидання з актуальними доповненнями).
4. Курочкін О. В. *Українці: звичаї, вірування, традиційна культура*. К.: Мистецтво, 2015.
5. Маньковська Р. В. *Музей у сучасному соціокультурному просторі*. Монографія. К.: Інститут історії України НАНУ, 2016.
6. Методика польового етнографічного дослідження: Навчальний посібник / Уклад. Г. Козакевич. К.: ВЦ «Київський університет», 2018.
7. Народна культура українців: життєвий цикл людини. У 5-ти т. / Наук. ред. М. Гримич. К.: Дуліби, 2015–2020.
8. Рутинський М. Й., Стецюк О. В. *Музейна справа: Навчальний посібник*. К.: Знання, 2020.
9. Стеф'юк Н.А. Програма навчально-етнографічної практики для студентів I курсу. Спеціальність 022 Дизайн. Навчально-методична розробка. – Косів, 2019.

Додаткова:

10. Покусінська Л., Покусінський О. Борщівська народна сорочка: Матеріали.
11. Свйонтек І. Гуцульські вишивки Карпат. Кн.1: Космацькі вишивки Косівщини. – Львів: Априорі, 2014. - 232с.: іл.; табл.; фото.
12. Свйонтек І. Гуцульські вишивки Карпат. Кн.2: Космацькі вишивки Косівщини. – Львів: Априорі, 2015, - 264с.: іл.; табл.; фото.
13. Свйонтек І. Гуцульські вишивки Карпат. Мистецтво геометричного орнаменту та колориту. Альбом 1- Івано-Франківськ: Нова зоря, 2011.-320с.
14. Свйонтек І. Покутські вишивки Прикарпаття. Мистецтво народного орнаменту і колориту. Альбом1 – Львів: Априорі, 2013. - 260с.: іл.
15. Юрчишин Г.М. Регіональне мистецтво та архітектура Прикарпаття. Частина I. Творчий доробок художника Василя Дутки: навч. посібник / Г.М. Юрчишин. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2010. – 180 с.

Інформаційні ресурси:

 Провідні профільні портали та бази даних

1. **Музейний простір (prostir.museum)** — головний портал музейної спільноти України: новини, методологія та актуальні бази даних музеїв.
2. **Museum-digital:ukraine** — велика цифрова платформа, де понад 50 українських музеїв публікують свої колекції з детальними описами предметів.
3. **Музейний Портал (museum-portal.com)** — каталог музеїв України з віртуальними турами, що дозволяє ознайомитися з експозиціями віддалено.
4. **Електронний архів «Народна творчість та етнологія»** — онлайн-доступ до наукового журналу ІМФЕ ім. М. Рильського НАН України. Тут можна знайти статті про технології виготовлення народних виробів.

Спеціалізовані цифрові колекції (Мистецтво та Ремесла)

- **Національний музей українського народного декоративного мистецтва** — онлайн-галереї кераміки, вишивки, ткацтва та розпису (у тому числі Марії Примаченко та Катерини Білокур).
- **Музей Івана Гончара (honchar.org.ua)** — унікальний ресурс для вивчення народного костюма, автентичних технік та архівних світлин.
- **Бібліотека українського мистецтва (uartlib.org)** — цифровий архів книг та альбомів про українських художників та народне мистецтво.
- **Diasporiana** — електронна бібліотека, де зібрано багато рідкісних видань про українське мистецтво та етнографію, виданих за кордоном.

Віртуальні тури та міжнародні платформи

- **Google Arts & Culture: Ukraine** — колекції провідних музеїв України у надвисокій якості.
- **Ukraine Open** — проект із віртуальними 3D-турами музеями України (зокрема етнографічними комплексами Полтавщини, Слобожанщини та Галичини).
- **Polyphony Project** — найбільший онлайн-архів українського пісенного фольклору (корисно для занурення в контекст під час польових досліджень).

Державні реєстри та архіви

- **Міжархівний пошуковий портал** — зручний інструмент для пошуку оцифрованих документів у державних архівах України.
- **Національний перелік елементів нематеріальної культурної спадщини** — реєстр живих традицій (обряди, ремесла), які офіційно охороняються державою.
-

Політика академічної доброчесності

Освітня діяльність (викладач і студент) ґрунтується на принципах співробітництва та академічної доброчесності.

Політика щодо відвідування занять: відвідування занять є обов'язковим.

Політика щодо академічної доброчесності: академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату, фабрикації, фальсифікації тощо. У разі порушення студентом академічної доброчесності, робота оцінюється на нижчу оцінку або ж незадовільно та має бути виконана повторно. Викладач залишає за собою право змінити тему завдання. Політика щодо академічної доброчесності регламентується «Положенням про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університету імені Юрія Федьковича» (<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/polozhennia-pro-vyivavleniia-ta-zapobihannia-akademichnomu-plahiatu-u-chernivetskomu-natsionalnomu-universyteti-imeni-yuriiia-fedkovycha/>), «Етичним кодексом Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича» (<https://www.chnu.edu.ua/universytet/normatyvni-dokumenty/etychnyi-kodeks-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu-imeni-yuriiia-fedkovycha/>).

Політика щодо дедлайнів і перескладання: роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. За

наявності поважних причин перескладання модулів відбувається із дозволу деканату.

КОЛЕКЦІЯ ОДЯГУ „ВЕЛИКОДНЯ. РОДИННЕ СВЯТО.“

Традиційний чоловічий і жіночий весільні строї села Задубаївка Заставнівського р-ну Чернівецької обл. Власники Амбросій В., Днарійчук В. 1910-1914 р.н.

12

Традиційні жіночі сорочки Заставнівського р-ну кінець XIX ст.

Традиційні жіночі сорочки Заставнівського р-ну кінець XX ст.

